

Železniční přepravy pošty ve Švýcarsku

Zásadní změny v dlouho zavedeném systému železničních přeprav pro Českou poštu jsou vhodnou příležitostí pro pojednání o přepravách tohoto druhu ve Švýcarsku.

Státní společnost Die Schweizerische Post AG (zpravidla vystupující jako Die Post, resp. La Poste a La Posta v hlavních švýcarských úředních jazycích německině, francouzštině a italštině) figuruje jako zákazník, tedy přepravce, pro nějž většinově státní **SBB Cargo** jakožto dopravce zajišťuje realizaci přeprav, a to samostatnými ucelenými vlaky (až na ojedinělé výjimky).

Dopravce je vybírána na základě soutěže a práv od 1. 1. 2023 běží nový kontrakt, pro období do 31. 12. 2026. I tento byl uzavřen se společností SBB Cargo. Podepsán byl v lednu 2022, počet účastníků soutěže, resp. jména připadných dalších, Die Post nesdílí. Podoba a rozsah železničních přeprav zůstaly s přechodem na nový kontrakt stejně. Systém přepravy je v zásadě založen na západovýchodním směru s odbočnými traťami na jih (viz mapa na sousední stránce).

Přepravy probíhají v plně komerčním režimu, bez jakékoli státní podpory. Předmětných vlaků se týká pouze sleva z použití dráhy (do letoška ještě aplikovaná) pro „tiché“ vagóny, tedy s nekovovými brzdovými špalíky nebo s kotoučovými brzdami; tato sleva je však ve výsledku vyplácena držiteli vozů.

Přepravovány jsou jednak **balíkové zásilky** a jednak listovní pošta. Pro první uvedené jsou využívány výmenné nástavby na kontejnerových vozech a z této je sestaveno denně okolo 45 vlaků. Denně se uskuteční přepravy na zhruba 350 kontejnerových vagónech - každý pojme dvě výmenné nástavby, takže celkem až 700 ks. Tento počet zahrnuje i dále uvedených cca 70 nástaveb externích zákazníků.

Pro **listovní zásilky** slouží kryté vozy, z nichž je denně vypraveno 15 vlaků s nasazením zhruba 120 krytých vozů. Vlaky však nejsou vždy vyhrazeny pro pouze jeden druh pošty a v některých případech jsou smlíšené. Celkem tak je vypraveno okolo 60 vlaků denně; nelze ale hovořit přímo o 30 párech na stejných relacích, některé trasy jsou nepárové.

Nejde ale o 60 vlaků napříč zemí, neboť tento počet zahrnuje i spoje na trasách na sebe navazujících, jedná se však vždy o nově sestavený vlak. V některých případech je tak jeden vůz během jedné přepravy postupně řazen ve více

Snímek: Dario Häusermann

Vlak 50136 Cadenazzo - Härkingen s přepravou pošty se ve večerních hodinách 23. 8. 2022 blíží ke stanici Immensee, nedaleko od břehu jezera Zugersee. V čele je lokomotiva 420 280 (řada Re 4/4 II) SBB Cargo.

vlácid, případně za den stihne i zpáteční jízdu. Při této značné frekvenci tedy jízdy probíhají po celý den, ale zhruba 60 % se jich uskutečňuje v době mezi 19. h večerní a 7. h ranní. Uvedené počty vlaků platí pouze pro pracovní týden, od pondělí do pátku, o víkendech je frekvence výrazně nižší.

Pouze v **terminálech** Frauenfeld, Härkingen, Dällens a Cadenazzo probíhá nakládka a vykládka výmenných nástaveb z/na vlaky, ve všech ostatních lokalitách se odehrává pouze vykládka a nakládka balíků z/do nástaveb, resp. listovních zásilek z/do vozů. Balíková centra Frauenfeld, Dällens a Härkingen disponují vlastními kontejnerovými překladišti v pravém slova smyslu čili s portálovým jeřábem sloužícím k překladce výmenných nástaveb. V Cadenazzu jsou tyto překládány kolovým překladačem v překladišti SBB Cargo a po silnici převáženy do zdejšího třídicího centra. Jinak existuje jen němnoho dalších relací, na nichž výmenné nástavby absolvují cestu i po silnici.

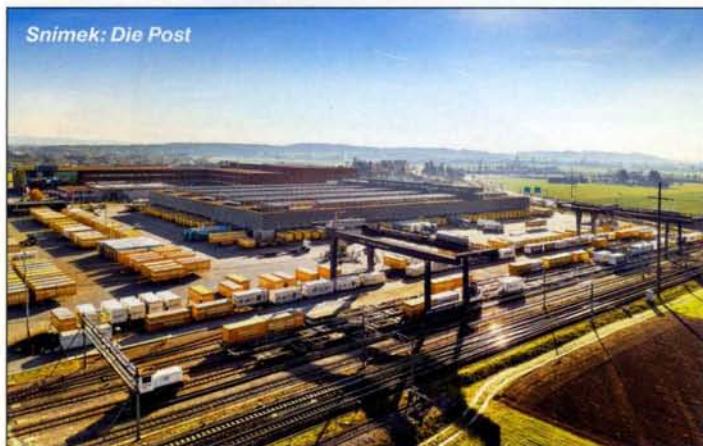

Snímek: Die Post

V týdnu od 5. do 9. 9. 2022 proběhla ve spolupráci Die Post a SBB Cargo sérije zkušebních jízd na trase Dällens - Härkingen - Frauenfeld se soupravou čítající šest 60stopých kontejnerových vozů a na každém konci jednu dvoudrojovou lokomotivu řady Eem 923 (zde je viditelná Eem 923 012). Souprava tedy měla po celou dobu neménou sestavu a nebylo nutné přepřahat pro vjezd do překladišť. Navíc byla osazena automatickými spráhly, jejichž využití SBB Cargo prověřuje již dlouhodobě, bez ohledu na aktuálně probíhající projekt DAC4EU. Důvod je čistě pragmatický - potřeba nahradit do budoucna ubývající personál v činnostech vozmistrů a posunovačů.

Ovšem zatímco soupravy s automatickým spráhlem bez dalších zásadních funkcionalit jsou na linkách systému běžné vnitrostátní kombinované dopravy nasazovány v běžném provozním režimu již od května 2018 (viz např. ŽM 8/18, str. 28; ŽM 10/19, str. 29), v případě výše uvedených zkušebních jízd se již jednalo o soupravu vybavenou také systémem automatické zkoušky brzdy. Po několikaletém pilotním provozu dokončilo SBB Cargo v únoru 2022 jeho vyhodnocení a spustilo kroky k sériové výrobě a běžnému využití, jak jsme blíže popsali v ŽM 10/22 (str. 28). Cílem zkušebního nasazení výše popsáne soupravy tedy bylo posoudit, zda, kde a jak by bylo možné a smysluplné využít takového kyadlového vlaku a provértit vliv na procesy v překlakových prostorách pošty.

Prověřování možnosti nových přepravních konceptů a rychlejší přepravy je součástí vize k výraznému zvýšení role železnice - její podíl na balíkových přepravách by Švýcarská pošta chtěla navýšit na dvojnásobek. Následné komentáře Die Post uváděly, že společnost prověřuje, které trasy by pro takový koncept byly vhodné, a plánuje vyzkoušet kyadlový vlak v pilotním provozu v delším časovém období. V rámci záměru dalšího rozvoje využití železnice je též řešeno, do jaké míry by bylo možné využít železniční dopravy ve stávajících balíkových centrech, která v současnosti nemají vlečku. Blížší informace k záměrům, jež by navázaly na tuto zkoušku, Die Post momentálně neuvedá.

Celkový pohled na třídicí centrum Härkingen a jeho překladiště.

Vlaky jsou vypravovány čistě pro Švýcarskou poštu, nevytěžuje je jiný zákazník. Jedinou výjimkou potvrzující pravidlo je v současnosti vlak 50568 Rothenburg - Olten RB - Härringen - Chavornay - Dailens, který je běžným relačním nákladním expresem SBB Cargo a v němž jsou od pondělí do pátku v úseku Härringen - Dailens řazeny vozy řady Lgnss s výmennými nástavbami Die Post. Na druhou stranu však sama Die Post nabízí kapacitu svých vlaků dále v rámci služby nazvané **KombiVerkehr** (tedy jednoduše „kombovaná doprava“) pro přepravy v KD v lacích na ramenech Daillens - Härringen - Frauenfeld a Härringen - Cadenazzo. Denně je takto přepraveno okolo 70 výmenných nástaveb externích zákazníků, tzn. že Die Post pro tuto službu nepoužívá vlastní výmenné nástavby.

Park **výmenných nástaveb** čítá okolo 2 000 ks. Nové jsou pořizovány, od více výrobců, a to jak pro nárůst přepravní kapacity, tak zejména pro přirozenou obnovu, jelikož tento počet Die Post uvádí jako momentálně trvale postačující. Stáří výmenných nástaveb čini v průměru 15 let, u nejstarších je to 24 let. Jsou výhradně typu C745 (tj. délky 7,45 m), takže jde o rozměrově běžně provedený, jemuž postačuje profil P/C 60/384. Nástavby jsou skříňové konstrukce a mohou tak při překládce být uchopeny za horní rohové prvky. Některé nástavby mají pouze čelní dveře, takže jsou nasazovány výhradně v železničních přepravách mezi balíkovými centry s překládištěm, jelikož tato jsou konstruována s čelními rampami, k nimž jsou nástavby přistaveny po sejmouti z vozu. Die Post má však rovněž nástavby s bočními dveřmi, jež tedy lze vykládat/nakládat i z boční rampy.

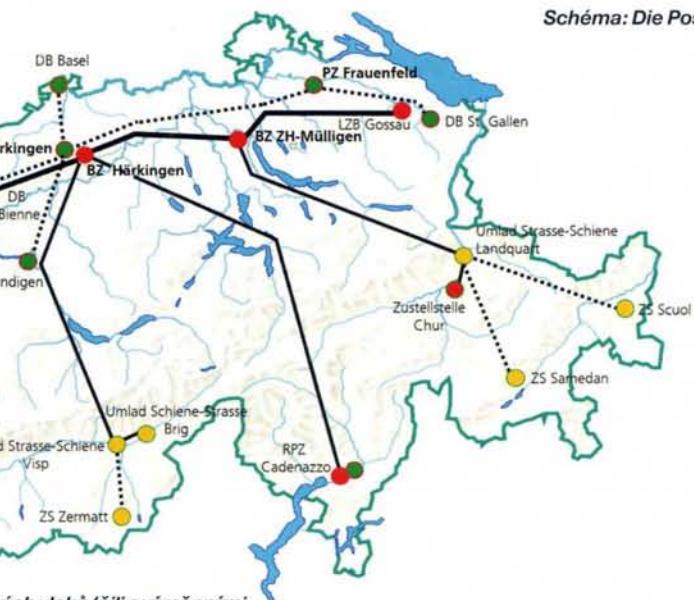
Die Post nevlastní žádné **vozy**, všechny si najímá. Kontejnerové vozy jsou od VTG, resp. původně pocházejely od švýcarské společnosti **AAE Cargo**, kterou skupina VTG převzala počátkem roku 2015. Zejména jde o nestandardní dvounápravové vozy řady Lgnss (viz snímky), jichž má Die Post v nájmu 233,

Síť vlaků Švýcarské pošty.

Tečkované jsou vyznačeny trasy balíkových vlaků (čili s výmennými nástavbami), **červchané** trasy vlaků s listovní poštou (tedy se skříňovými vozy) a **plnou čarou** trasy, na nichž jezdí vlaky přepravující oba druhy zásilek. Analogicky tomu jsou rozmištěna třídicí centra - zelené jsou vyznačena balíková, červené centra pro listovní zásilky. Žluté jsou označena pouhá překládiště zásilek. Ještě před nemnoha lety byla listovní pošta dopravována také do Sionu (západně od Vispu), ovšem toto bylo zrušeno po úpravě harmonogramu zpracování zpátečních zásilek. Prepravy na úzkorozchodných tratích do Zermattu, Scuolu a Samedanu probíhají s využitím dopravců, kteří na nich působí, kdy jsou zásilky, resp. výmenné nástavby, překládány ve Vispu, resp. Landquartu, z kamionů nebo normálněrozchodných vlaků na úzkorozchodné vozy. V úseku Visp - Zermatt (Matterhorn Gotthard Bahn) jede o prepravy listové pošty v běžných skříňových vozech, na síti Rhätische Bahn se jedná o výmenné nástavby, které jsou částečně přepravovány samostatnými poštovními vlaky, částečně ve smíšených nákladních vlacích a zřídka (například v případě velké zátěže) i vlaky osobní dopravy. **Na snímku dole je 6. 10. 2022 zachycen úzkorozchodný vůz RhBs poštovní výmennou nástavbou v posunovém dílu ve stanici Landquart. Lokomotiva 20607 je elektro-bateriová řady Geaf 2/2, z níž má 7 ks má Rhätische Bahn v parku od roku 2020 (viz ŽM 8/20, str. 25).**

doplňkově je aktuálně v nájmu šest standardních článkových vozů.

Skříňové vozy jsou najímány od společnosti **Wascosa** čili od „domácího“ pronajímatele nákladních vozů. Jednak jde o 55 standardních krytých vozů s přesuvnými stěnami řady Habbillnss, způsobilých pro rychlosť 120 km/h, a jednak o poštovní vozy rychlikové stavby typu Z 50, způsobilé pro rychlosť 160 km/h; posledně jmenovaných je v nájmu dvacet. Pro některé spoje je jízdní řád konstruován se stanovenou nejvyšší rychlostí 140 km/h, ať už pro dosažení vysoké rychlosti přepravy, nebo z důvodu omezené kapacity dráhy, kdy je nutno se vejít mezi trasy rychlikové dopravy.

Snímek: -pk

Snímek: Jürg D. Lüthard

Snímek: Jürg D. Lüthard

Pro železniční přepravy listovních zásilek používá Švýcarská pošta zejména kryté vozy řady **Habbillnss** (33 85 2891 001 - 055), které si najímá od společnosti Wascosa. Ta jich pro tento účel z tehdejší vagónky Waggonbau Niesky pořídila v roce 2016 celkem 63. Jde tedy o standardní velkoobjemové kryté vozy s přesuvnými stěnami (33 85 2891 001 - 055), které mají délku 23 264 mm, nejvyšší rychlosť 100/120 km/h (při 22,5/20 t na nápravu) a ložnou plochu 62,4 m², schopnou pojmut 63 europalet. Nadto Die Post používá starší poštovní vozy rychlikové stavby označované jako Z 50 „Jumbo“ (50 85 00-73 571 - 590), vyrobené ve dvou sériích v letech 1988 a 1991. Dříve byly nasazovány také poštovní vozy rychlikové stavby původem od francouzské La Poste, tyto však Die Post již vyrádila. Skříňové vozy měla Švýcarská pošta dříve ve vlastnictví, ale s ohledem na legislativní náročnost, kterou obnáší držení kolejových vozidel, restrukturalizovala k počátku roku 2016 svůj vozový park, uvedené čtyřnápravové vozy Z 50 prodala firmě Wascosa, od níž si je zpětně najímá, a tehd偃 ještě vlastněně dvounápravové kryté vozy vyrádila. **Současně nasadila do provozu moderní vozy řady Habbillnss, které Wascosa pořídila už přímo z výroby. Snímky pocházejí z jejich tehdejšího oficiálního převzetí, jež proběhlo 19. 1. 2016 v třídicím centru listovní pošty v Härringenu.**

Posun v terminálech si Die Post v některých případech zajišťuje vlastním personálem s najatými motorovými lokomotivami a částečně je zadáván společnosti SBB Cargo.

K tématu využití a potenciálu železnice uvedl mluvčí pošty, že volba dopravního prostředku je obecně závislá na množství balíků a listových zásilek, časové poloze, disponibilitě tras na železnici, dostupnosti místa určení a nákladech. „Zejména v horských oblastech, jako jsou kantony Valais/Wallis (železniční obsluha přes Brig, Visp a Zermatt), Ticino (Cadenazzo) nebo Graubünden (Landquart, Chur, Samedan, Scuol), jsme závislí na vlacích a jejich přesné jízdě, abychom mohli například dopisy třídy A doručit během jednoho dne. Pro tyto regiony je totiž železnice rychlejší variantou než silniční doprava. Pro ostatní regiony, jejichž obsluha navíc zpravidla představuje kratší trasy, je naopak silnice lepší volbou. Švýcarská pošta proto neustále přezkoumává, na kterých trasách dá přednost silnici, nebo železnici.“

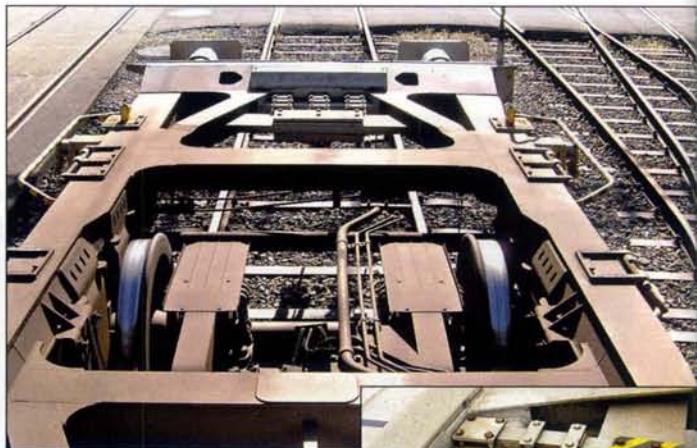
Společnost Die Post zejména v letech 2020 a 2021 investovala do výstavby nových regionálních balíkových center, aby zvládla rostoucí objemy zásilek. Tento růst následně polevil, ale Die Post s ním počítá i nadále. Dostupných prostor pro nové areály je však málo a ne vždy se nacházejí v blízkosti železnic. V současnosti přibližně 50 % všech dopisů a balíků absolvouje alespoň část své cesty vlakem. Díky výstavbě nových regionálních balíkových center bude Die Post schopna třídit mnohem více balíků přímo v regionech, takže budou doručovány ještě rychleji. Bude to sice znamenat, že železniční přepravy mezi hlavními třídícími centry budou mít o něco menší podíl na celkových objemech, to ale bude vykompenzováno celkovým nárustem přeprav. Železnice tedy zůstane základem poštovních přeprav i v budoucnu.“

Ing. Petr Kadeřávek

Přes naše území často projíždějí vlaky s nově vyrobenými výmennými nástavbami dodávanými firmou **Kerex**, Michalovce, pro různé logistické společnosti, jako DHL, GLS, DPD i mnohé jiné (viz například ŽM 9/13, str. 6; ŽM 9/20, str. 13). Zpravidla jde o ucelené vlaky působící vnitřním dojmem, že i u nás tyto globální firmy používají ke svým přepravám železnici. V tomto smyslu jsou ještě exotičtější **převozy nových výmenných nástaveb pro Švýcarskou poštu**.

Na snímku ze 7. 8. 2017 je takový případ, v čele se strojem 122.021 ČD Cargo, zachycen poblíž stanice Velim.

Aby nástavby nebyly zcela fádní, nechává je Die Post opatřit **nápisem**, jež jsou zpravidla slovní hříčkou spojující do jednoslovného výrazu příklad prepravovaného zboží a nějaký švýcarský geografický název. Na snímku vpravo, pořízeném dne 19. 7. 2017 v České Třebové, je zachycena ukázka Bubikonserve (Bubikon + konzerva) a Baselfiestick (Basel = Basilej + Selfiestick = selfie tyč). Z jiných zajímavých hříček můžeme také zmínit Rorschachfigur (Rorschach + Schachfigur = šachová figurka), Seonlinebestellungen (Seon + Online Bestellungen = online objednávky), Zollikontrabas (Zollikon + kontrabas) nebo Leukerbadesalz (Leukerbad + Badesalz = koupelová sůl).

Pro přepravy balíkových zásilek používá Die Post primárně dvounápravové kontejnerové vozy řady **Lgnss** (43 68 443 3 000 - 252), využitné speciálně přímo pro tento účel, a to českou konstrukční kanceláří LKKV, Česká Lipa. Ta byla v zásadě předchůdcem pozdější společnosti AAE engineering a nynější PVF Schienenfahrzeuge. Autorem projektu těchto vozů byl primárně Dr. Johannes Nicolin, tehdejší technický ředitel AAE Cargo, který za tento společný projekt AAE Cargo, SBB Cargo a Die Post zodpovídá po technické stránce (později vedl i firmu AAE engineering, založenou roku 2007 jako dcérnou společnosti AAE Holdingu).

Provozním požadavkem na vozy řady Lgnss bylo dosažení hodnoty $\lambda = 100\%$ (což jsou v zásadě brzdci procenta) při hmotnosti 20 t/nápravu, pro což ovšem při překročení nápravové hmotnosti 18 t již nepostačuje standardní špalíková brzda. Vozy jsou proto osazeny **kotoučovou brzdou**, což znamenalo první takto vybavené sériově vyráběné a do běžného provozu uvedené nákladní vozy. Obzvláště právě ve Švýcarsku byla vitaným „vedlejším“ účinkem nižší tluková hladina kotoučových brzd oproti klasickým špalíkovým. Jelikož jde o lehký vůz a s pouze dvěma nápravami, musela konstrukce pro rychlosť 120 km/h zahrnovat řadu nestandardních prvků. *U každého kola je tlumič horizontálních a vertikálních sil (svise umístěný tlumič mezi ložiskovým domkem a rámem vozu) a horizontálně umístěný tlumič vrtivých pohybů dvojkolí, jak zachycuje snímek vlevo nahoře. Před čelníkem vozu je pak ještě dosazen tzv. dynamický hltič, který tlumi kmitání mimořádně dlouhých představků v prázdném stavu (viz snímky vpravo nahoře).* Vozy mají délku přes nárazníky 17 300 mm, rozvor 10 000 mm, ložnou plochu ve výšce nad TK 1 070 mm, vlastní hmotnost 14 t a nejvyšší ložnou hmotnost 31 t (tj. 22,5 t na nápravu) při 100 km/h, resp. 26 t (tj. 20 t na nápravu) při 120 km/h. Ložná plocha o délce okolo 15 m vyhovuje umístění dvou výmenných nástaveb C 745, tedy o délce 7,45 m.

Výroba tří prototypů proběhla v roce 1998 a celkem 250 sériových vozů pak v roce 1999, a to v tehdejším závodě ČKD Vagonka Studénka (viz ŽM 5/99, str. 4). Dnes jich Die Post provozuje 233. *Na pravém dolním snímku jsou zachyceny dne 14. 9. 2007 v překladišti balíkového třídícího centra Härkingen*.

Úspěšnost náročného vývoje potvrzuje již takřka 25 let provozu těchto vozů. Jedinou zásadní změnou v koncepci byla výměna alukeramických brzdových kotoučů s organickým obložením za tzv. GGG kotouče se sintroványm (spékánym) obložením. GGG je zkratkou pro „globular Grauguss“, což označuje kotouče ze šedé litiny (německy Grauguss) s přemísí globulárního grafitu (tzv. tvárná litina). Ačkoliv původní řešení je provozně velmi příznivé, to nové se za určitých velmi specifických zimních podmínek ukázalo jako odolnější proti námraze.

Snímky: PVF Schienenfahrzeuge

Snímek: Dalibor Palko

Snímek: -pk-